

РЕШЕНИЕ

№ 2161

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 24.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7639** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост (ЗОбС).

Образувано е по жалба (именувана Молба) на В. Г. И. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РКС19-РД09-144/15.03.2019г. на кмета на район „К. село”, Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.65, ал.2 ЗОбС и чл.34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖ) е НАРЕДЕНО да се из земе от В. Г. И. общинско жилище, намиращо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап.47.

Жалбоподателката моли съда да отмени оспорваната Заповед, която намира за несправедлива и увреждаща интересите ѝ. Чрез процесуалния си представител адв. М., назначен на основание чл.26, ал.2 от Закона за правната помощ (ЗПП), поддържа, че административният акт страда от съществен и неотстраним порок във формата, тъй като в него не са посочени ясно всички правни и фактически основания за издаването ѝ. Твърди, че Заповедта не съдържа мотиви относно законосъобразността и целесъобразността на даденото нареждане за изземване на общинското жилище. Сочи, че процесната Заповед е издадена въз основа на друг, предхождащ, но невлязъл в сила административен акт, което счита за съществено нарушение на процесуалните правила. Претендира също, че оспорваната Заповед е постановена и в противоречие с целта на закона, тъй като отговаря на всички изисквания за настаняване на чл.б

НРУУРОЖ и тези обстоятелства не са били променени, а предоставянето за ползване на общинско жилище на нуждаещите се и още повече на лица с увреждания, каквато е тя, е израз на социалната функция на държавата, закрепена в чл.51, ал.3 от Конституцията на РБългария. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Адвокат М. моли ответникът да бъде осъден за разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – кметът на район „К. село” – СО, редовно уведомен за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на Решение на Комисията по чл.9, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за общинската собственост (ППЗОБС, отм. ДВ, бр.23/2005г.) жалбоподателката И. е настанена в общинско жилище, намиращо се в[жк], [жилищен адрес] със Заповед №ЖН-04-35/19.12.2001г. на кмета на район „К. село”. Не е спорно между страните, че на основание цитираната Заповед е възникнало и наемното правоотношение между СО, район „К. село” и В. И..

Не е спорен и фактът и съдът приема за установено по делото, че имотът - предмет на оспорваната Заповед, е общинска собственост и за него е съставен Акт за общинска собственост (АОС) №1052/28.05.2003г.

Със Заповед № РКС18-РД09-278/28.05.2018г., издадена на основание чл.46, ал.1, т.3, т.4 и т.6 ЗОБС и чл.33, ал.1, т.3, т.4 и т.6 НРУУРОЖ, кметът на район „К. село” е отменил Заповед за настаняване №ЖН-04-35/19.12.2001 и е прекратил възникналото от нея наемно правоотношение с В. И.. Със същата Заповед на жалбоподателката е наредено да освободи общинското жилище в едномесечен срок от получаването ѝ.

С Определение №6940/02.11.2018г. Административен съд София – град (АССГ) е оставил без разглеждане жалбата на В. Г. И. срещу Заповед № РКС18-РД09-278/28.05.2018г. на кмета на район „К. село” и е прекратил образуваното въз основа на нея адм. дело №11505/2018г. Съдебният акт по адм. дело №11505/2018г. е влязъл в сила на 08.04.2019г. след като е потвърден с Определение №5149 на Върховния административен съд (ВАС), състав на Второ отделение по адм. дело №395/2019г.

С приетия по делото Протокол за изпълнение се установява, че процесната Заповед №РКС19-РД09-144/15.03.2019г. за изземване на общинско жилище – частна общинска собственост, е била изпълнена на 19.03.2019г. в присъствие на служители на Министерството на вътрешните работи (МВР) и на Дирекция „Социално подпомагане“, който факт е удостоверен с подписите на последните.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.65, ал.4 ЗОБС. Подадена е в преклузивния срок за оспорване на административните актове, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на

оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РКС19-РД09-144/15.03.2019г. е постановена от компетентен административен орган – кмета на район „К. село”, на чиято територия се намира общинското жилище, съгласно разпоредбите на чл.65, ал.2 ЗОБС във вр. с чл.46, ал.1, т.3 Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл.34, ал.1 НРУУРОЖ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. В настоящият случай ответникът не ангажира доказателства, че оспорваната Заповед е издадена въз основа на Констативен акт (КА), съгласно изискването на чл.34, ал.2 НРУУРОЖ. Този пропуск обаче не се квалифицира като съществен, тъй като съставянето на такъв КА, със съдържанието, установено в чл.34, ал.2 НРУУРОЖ, не би могло да промени крайния извод по същество на административния орган, че общинското жилище се държи без основание след като наемното правоотношение е било прекратено с влязъл в сила административен акт - Заповед № РКС18-РД09-278/28.05.2018г.

Процесната Заповед е издадена при наличие на материалноправните предпоставки на чл.65, ал.1 ЗОБС, а именно:

1) имотът да е общинска собственост и

2) да се държи без основание: По делото е приета предходна Заповед №РКС18-РД09-278/28.05.2018г. на кмета на район „К. село” с която едностранно е прекратено наемното правоотношение с жалбоподателката за процесното общинско жилище. Заповедта е влязла в сила след като подадената срещу нея жалба е оставена без разглеждане с влязло в сила Определение №6940/02.11.2018г. по адм. дело №11505/2018г. на АССГ.

Действително към датата на постановяване на оспорвания в настоящото производство административен акт - 15.03.2019г., Заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е влязла в сила. Това е станало на 08.04.2019г. когато е влязъл в сила и съдебният акт по адм. дело №11505/2018г. Според изричната норма на чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Именно такъв нов факт е влизането в сила на предходния административен акт от 28.05.2018г. с който наемното правоотношение с жалбоподателката е прекратено и който е дал основание да се приеме, че общинското жилище се държи без правно основание.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РКС19-РД09-144/15.03.2019г. на кмета на район „К. село“ е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на В. Г. И. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РКС19-РД09-144/15.03.2019г. на кмета на район „К. село” - СО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова